

Georgia Fambris

My bla-blady right, 2021

Acrylic on canvas
100 x 100 cm

*English text follows.

Η Λάρα ή Λαρούντα όπως συχνά αναφέρεται ήταν νύμφη του νερού, κόρη του θεού ποταμού Άλμωνα. Ήταν γνωστή για την ομορφιά της αλλά και για το γεγονός ότι μιλούσε πολύ. Ήταν ανίκανη να κρατήσει μυστικά και ήταν αυτή που αρνήθηκε να βοηθήσει τον Δία να κλέψει την Νύμφη Juturna ή Luturna (στα Λατινικά), προειδοποίησε την Luturna και ενημέρωσε την Ήρα. Για να την τιμωρήσει ο Δίας της ξερίζωσε την γλώσσα και διέταξε τον Ερμή να την πάει στον Κάτω Κόσμο όπου θα γινόταν η Νύμφη των Υδάτων του Βασιλείου των νεκρών. Κατά την διάρκεια του ταξιδιού ο Ερμής την βίασε. Δεν την πήγε ποτέ στον Άδη αλλά την έκρυψε στο δάσος για να μην την βρει ο Δίας. Παρόλα αυτά ο Δίας την ανακάλυψε και την ανάγκασε να ζήσει στο σταυροδρόμι στο οποίο σύμφωνα με την ρωμαϊκή μυθολογία είναι το μέρος όπου διασταυρώνεται ο κόσμος των ζωντανών και των νεκρών. Κατά τον Οβίδιο το όνομά της προερχόταν από το ελληνικό « Λάλα » (αυτή που μιλάει πολύ). Οι Ρωμαίοι την θεώρησαν θεότητα της « κακογλωσσίας».

Στο έργο της η καλλιτέχνης το οποίο ονομάζει “My bla-blady right!” εμπνέεται από τον μύθο της Λαρούντας που τιμωρείται ο λόγος, η έκφραση και η καταγγελία. Αν ανατρέξουμε στους αρχαίους συγγραφείς, τους ιστορικούς αλλά και στους φιλοσόφους θα δούμε ότι στην αρχαία Ελλάδα και ειδικά στην Αθήνα η γυναίκα δεν έχει λόγο, ούτε δημόσιο αλλά σχεδόν ούτε και ιδιωτικό, με την έννοια ότι παρέμενε υποταγμένη στον άνδρα και θεωρείτο βιολογικά και ψυχολογικά πλάσμα που δεν είχε την ικανότητα να ελέγξει τον εαυτό της.

Παραδείγματα :

Όμηρος : («τα πολλά λόγια δεν ταιριάζουμε παρά στους άνδρες μόνο ...» Οδύσσεια α' 356)

Δημόκριτος : (« Στολίδι για τη γυναίκα είναι τα λίγα λόγια»)

Σοφοκλής : («Η σιωπή είναι το κόσμημα για τις γυναίκες» , Αίας 293)

Η καλλιτέχνης δίνει έμφαση στην εικόνα της γλώσσας ως κυρίαρχο όργανο, θέλοντας να συμβολίσει τον λόγο, την ελεύθερη έκφραση και την ελευθερία. Η απεικόνιση στο έργο είναι ηθελημένα προκλητική σαν μια αυθάδικη γκριμάτσα ως απόλυτη έκφραση του προσώπου. Αλλά στοιχεία που αναγνωρίζουμε στο έργο έχουν ως αναφορά τον Ερμή (η περικεφαλαία), το υγρό στοιχείο και η βλάστηση των ποταμών. Υπάρχουν και άλλες γυναικείες φιγούρες ... και αυτές, παιχνιδιάρικα, με τις γλώσσες έξω.

//.

Lara or Larunda was a Naiad, daughter of the river Almon. She was famous for both her beauty and loquaciousness. She was incapable of keeping secrets, and she was the one who refused to help Zeus steal the Nymph Juturna or Luturna (Latin), warned Luturna and informed Hera about Zeus' plan. To punish her, Zeus cut her tongue out and ordered Hermes to take her to the Underworld where she would become the Nymph of the Waters of the Kingdom of the Dead. During the journey, Hermes raped her. She never went to Hades but hid in the forest so that Zeus would never find her. Nevertheless, Zeus discovered her and forced her to live at the crossroads where, according to Roman mythology, is the place where the world of the living and the dead intersect. According to Ovid, her name came from the Greek "Lala" (the one who speaks a lot). The Romans considered her a deity of "bad language".

In her work titled "My bla - blady right!" Georgia Fambris is inspired by the myth of Larunda where speech, expression and denunciation are punished. If we look back to the ancient writers, historians and philosophers we will find that in ancient Greece and especially in Athens the woman has no say, neither public nor private, in the sense that she remained submissive to man and was considered biologically and psychologically a creature that did not have the ability to control herself.

Examples:

Homer: (... "the many words only fit men ..." Odyssey a '356)

Democritus: (... "The woman's jewels are her few words")

Sophocles :(... "The woman's jewel is silence", Ajax 293)

The artist emphasizes the image of tongue as a dominant instrument, wanting to symbolize speech, free expression, and freedom. The depiction in the work is deliberately provocative like an arrogant grimace as the ultimate facial expression. Other elements that we recognize in the work reference Hermes (the helmet), the water and the vegetation of the rivers. There are other female figures ... also with their tongues out playfully in exaggeration.